

Littekens van het verleden
Hij had me in zijn macht!

Melissa Janssen

Alle namen in dit boek zijn gefingeerd om herkenning te voorkomen.

Copyright tekst © 2018 Melissa Janssen
Copyright © 2018 Melissa Janssen

Vormgeving omslag: Melissa Janssen
Foto omslag: Pixabay
Foto auteur: Pixabay
Eerste druk: 2018
Uitgegeven in eigen beheer
ISBN: 9789463672689

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Proloog:

Dit boek beschrijft de gebeurtenissen van de ergste zes jaar van mijn leven.

Net als vele anderen had ook ik nooit gedacht dit mee te moeten maken, ik had moeten luisteren naar mijn ouders en de mensen om me heen, maar ik was een puber en trok mijn eigen plan. Daar heb ik tot op de dag van vandaag nog steeds spijt van. Ik werd 'verliefd' en kwam de persoon tegen die mij kapot maakte en mijn leven verwoestte. Alles wat hij me heeft aangedaan draag ik voor altijd met me mee. Maar ik ben géén slachtoffer! Ik ben een mens en ik heb Recht van spreken!

Met dit boek hoop ik vrouwen die in deze situatie zitten of zaten te inspireren. Laat je stem horen en sta op voor jezelf! Jouw stem mag gehoord worden, niemand heeft het recht je dit aan te doen.

Mijn ouders waren al een hele tijd samen voordat ze trouwden, na een aantal jaar raakte mijn moeder in verwachting van mij. Net als alle aanstaande ouders waren ze overgoten van geluk. Bijna negen maanden later was het zo ver. Ik kwam twee weken te vroeg ter wereld. Mijn ouders waren dolgelukkig, hun eerste kind was een meisje! Ze gaven me de naam Melissa. Twee jaar later werd mijn zusje Veronique geboren, het gezin was compleet. Onze ouders waren zielsgelukkig. Helaas duurde dat niet lang meer. Twee jaar later gingen ze uit elkaar. Ondanks dat onze ouders het niet altijd goed met elkaar konden vinden probeerden ze dat toch voor ons.

We groeiden op bij onze moeder in een bruisende stad, we zijn nooit iets tekortgekomen en hadden een geweldige kindertijd. Één keer per twee weken gingen we een weekend naar onze vader.

Ook daar kwamen we niets tekort en kregen we wat we wilden. Mijn kindertijd was een gelukkige tijd, ik denk nog vaak terug aan die geweldige dagen, samen spelen met mijn kleine zusje. We speelden het liefst met ons speelgoedkeukentje en onze speelgoed supermarkt kassa. Wat waren we daar trots op. Dit was ons ultieme speelgoed! Later hielden we van tekenen op een behang rol. Mijn moeder had ooit een rol behang te veel besteld, ze wou hem bewaren, maar ik vroeg of we hem mochten hebben. Mijn moeder gaf ons

die behangrol en we amuseerden ons uren met tekenen op die rol. Vanaf dat moment besloot mijn moeder iedere keer als ze ging behangen een extra rol behang bij te kopen. Toen ze zelf ging behangen hebben we gelachen om alle vouwen, het zag er echt vreemd uit.

Mijn zusje werd ook ouder en besloot dingen te gaan uitspoken, zo hadden wij een kat en die had ze in de wasmachine gestopt, ze had het deurtje ook nog dichtgedaan maar kwam gelukkig niet aan de knopjes. We waren verdacht stil vond mijn moeder, meestal waren we dan iets aan het uitspoken dus ze kwam kijken.

Uiteraard had ze gezien dat mijn zusje de kat in de wasmachine had gedaan.

Mijn moeder vroeg aan mijn zusje of ze de poes nog had gezien. Mijn zusje antwoordde vervolgens heel trots: 'Poesje vies, poesje wassen.'

Toen mijn moeder vroeg waar de kat was ging mijn zusje voor de wasmachine uit en wees naar het deurtje: 'daar!' Ik kan er nog steeds ontzettend om lachen, ik vond het geweldig. Mijn zusje en ik groeiden op, we hadden ook ruzies maar dat is normaal. Dat heeft iedereen weleens.

Ondertussen was ik acht jaar en mocht ik de communie doen, ik weet nog dat ik me heel groot voelde. Daarna kwam het feest, ik heb

heerlijke dagen gehad. Ook kreeg ik de mooiste cadeaus. Een dag later stond er een weekend Disneyland Parijs gepland en wat had ik daar zin in. De dag duurde me veel te lang.

Ik heb een heerlijk weekend Disneyland gehad met mijn vader en zusje.

Ook gingen we vaak naar Spanje. Mijn zusje, vader en ik waren dol op Spanje en zijn dat nog steeds.

Altijd als we terug naar huis gingen moest ik huilen. Ik was graag in Spanje.

Het jaar daarop ging ik met mijn oom en tante naar Tunesië, mijn oom komt uit Tunesië en wou zijn familie weer zien en ik mocht mee. Ik heb twee hele mooie weken gehad, veel gezien en veel geleerd. Tot op de dag van vandaag ben ik dankbaar voor alle reizen die ik gemaakt heb.

Ik werd steeds ouder en de vakanties naar Spanje hielden aan. Zo hadden we een paar keer ons favoriete hotel maar ook vaak nieuwe leuke plaatsen, het ging nooit vervelen in ieder geval. Vanaf toen ging het heel erg snel. Ik was vijftien jaar en ik was van mijn school gegooid, toen ben ik naar een school voor kinderen met gedragsproblemen gestuurd. Op die school had je voornamelijk dingen zoals sport, metselen en nog veel meer. In de middag had je dan les om het zo te noemen. Ik maakte er snel vrienden. Er zaten voornamelijk jongens op die school. Er waren in totaal met mij erbij 3 meiden.

Tegenover een stuk of 20 jongens verdeeld over 2 gebouwen. Ik kwam beneden terecht bij de jongens en was dan ook het enige meisje in de klas. Dat was niet altijd even leuk maar toch heb ik een ontzettend geweldige tijd daar gehad. Een half jaar later kwamen er twee meiden bij en met het ene meisje Jessica heb ik een enorme ruzie gehad, we vochten en iedereen dacht dat we elkaar haatte. Dat bleek niet zo te zijn en we werden beste vrienden.

Samen waren we af en toe rebels en dat zorgde voor ons voor heerlijke tijden. De docenten vonden het allemaal minder leuk.

Toen kreeg ik mijn eerste vriendje, Rem zijn passie was een voetbalclub uit onze stad. Ik was toevallig ook fan van die club en ik was nog nooit naar een wedstrijd geweest.

Er braken vaak rellen uit. Dit vertelde ik Rem en hij moest lachen, 'dat valt echt wel mee hoor zo erg is het niet.'

'Zal ik je vrijdag meenemen? Dan ga je je eerste wedstrijd meemaken.' Ik stemde in het leek me ontzettend leuk om die wedstrijd bij te wonen. Die vrijdag kwam hij me halen op zijn brommer en gingen we naar het stadion. De sfeer, het bier de mensen de warmte en liefde voor die club, ik voelde het allemaal en wat was het geweldig. Onze club won ook nog! Vanaf dat moment was ik verkocht en zou ik vaker gaan, zelfs met mijn vader die nu acht jaar later een seizoen kaart heeft.

Na twee maanden was het over tussen mij en Rem, op het moment dat ik hem vertelde dat het voor mij niet meer werkte gaf hij aan dat te merken en dat ie al afstand had genomen. Maar goed ik was weer vrijgezel. Na een paar dagen viel het mijn moeder op dat Rem niet meer langskwam. Ze vroeg ernaar en ik gaf toe dat we niet meer samen waren.

Mijn moeder reageerde lief en we besloten toastjes te doen. Dat was echt iets van mijn moeder, zusje en ik. Toastjes met salades en kaas en worst. Daar konden we zo ontzettend van genieten.

Ik was volgens mijn moeder, lief, druk en soms wat rebels. Maar goed dat zijn er wel meer op vijftienjarige leeftijd.

Een jaar later zou ik zestien worden. Mijn leven zou voorgoed veranderen, toen had ik daar nog geen weet van. Helaas ging dat jaar veel te snel voorbij. Voor ik het wist was ik zestien. Ik had nog steeds een leuke vrienden en vriendinnengroep, we bespraken dingen die iedere puber bespreekt.

Ik weet nog precies hoe alles begon. Het was in juni en het weer werd steeds beter. Aan het eind van onze straat was een hoek en daar stonden vaak de 'oudere' jongeren te chillen. Blowen, drinken en mensen lastig te vallen je kent het wel. Ik gaf steeds vaker een scooter op en neer

rijden als ik in onze straat liep. Na een aantal weken heen en weer rijden riep hij hoi waarop ik hoi terug antwoordde.

Ik vond het vreemd maar ergens ook wel spannend.

Twee weken later was ik buiten met mijn vriendin Lynn, ik zag hem weer langsrijden en zwaaide.

“Wie is dat?” vroeg Lynn. Ik heb geen idee hij zwaait vaak en ik kom hem vaak tegen zei ik. Hij passeerde en ik riep hoi, geen gehoor. Ik besloot met Lynn op de trap te gaan zitten om verder te kletsen en ineens kwam hij terug. Hij deed zijn helm af en zei op een intimiderende manier: ‘Wat zei je? Wat moet je?’ Verschrikt keek ik hem aan.

‘Uh ik zei alleen hoi’ stamelde ik. Hij keek me aan. ‘Oké hoi, fijne dag’ en weg was hij. Lynn keek me aan, ‘wat was dat dan? Ja ik weet het echt niet hoor.’

Zo kwamen we elkaar steeds vaker tegen en raakte we aan de praat. Toen ik een keer thuiskwam uit school fietste ik blijkbaar langs zijn huis. Hij stond buiten voor de poort en zwaaide naar me. Ik was verbaasd en zwaaide terug. Hoe kon hij dit weten? Ergens vond ik het ook wel schattig. Later vertelde hij me dat hij me naar school was gevolgd en dat hij wist hoe laat ik hier langskwam. Ergens vond ik het best apart maar toch voelde ik me vereerd. Een oudere jongen had interesse in me. Later zou dit de grootste

fout van mijn leven blijken te zijn. Helaas kan ik het niet terugdraaien.

Van het een kwam het ander en we kregen een relatie. Hij stond erop dat ik zijn ouders leerde kennen, dat moest. Ik vroeg of ik me eerst mocht omkleden want ik had mijn paardrijd kleding nog aan. Nee dat was niet nodig en er was geen tijd. Dus ik ging mee en wat schaamde ik me zeg. Eerste ontmoeting met zijn ouders, stond ik daar in mijn laarzen, paardrijbroek oude trui en ik rook naar paard. Zijn ouders stelden zich voor en we deden een drankje. Ik voelde me ontzettend opgelaten maar ik heb het weten te doorstaan. Ik had ondertussen al een aantal keer aan 'Danny' gevraagd hoe oud hij was en altijd kwam hij met een vaag antwoord. Dat zat me dwars bedacht ik me. Dus toen hij me naar huis bracht vroeg ik hoe oud hij was.

'Ik ben vijfentwintig' was het antwoord, daar schrok ik van maar ik was blind door de liefde. In werkelijkheid bleek hij achtentwintig te zijn. Hier kwam ik drie jaar later achter.

De eerste maand was voorbij en ik was smoorverliefd, ik besloot hem voor te stellen aan mijn ouders. Die waren er op zijn zachts gezegd niet blij mee, ik heb zelfs ruzie met mijn vader gehad. Ik was zo kwaad dat mijn vader hem niet accepteerde, achteraf gezien voelden hij en mijn moeder dat het niet goed zat. Toch gaf mijn moeder hem een kans. Hiermee heeft hij ook het vertrouwen van mijn moeder geschaad.

Nog een goede maand volgde en ik dacht dat ik echt gelukkig was. Die dag kreeg ik mijn eerste klap. Ik vergaf hem, dat zou de komende zes jaar vaker gebeuren. Merendeel omdat ik niet kon ontsnappen. Zelfs de politie liet me in de steek, maar daarover later meer.

Die dag gingen wij naar een natuurgebied bij ons in de buurt, er schenen wilde paarden te lopen dus ik wou er erg graag heen.

Ik merkte dat hij gespannen was, zijn zus Chantal zou namelijk moeten bevallen. Hij kreeg een telefoontje en begon wild te bewegen, ik gebaarde wat er was en toen uit het niets kreeg ik een klap op mijn been. Hij had me vol geraakt. Ik schrok en keek hem aan, hij zei dat ik me er niet mee moest bemoeien. Dat terwijl ik niks deed, ik was hevig geschrokken maar bood mijn excuses aan. Dagen verstreken en ik sprak met vrienden af, één van mijn vriendinnen had een broertje meegenomen. Hij was echt kei schattig en een jaar of 11. Als snel was het mijn 'geadopteerde' broertje. Ik had een foto van hem gemaakt en zette die als grap als achtergrond op mijn mobiel. Een paar dagen later sprak ik weer met Danny af, ik had mijn telefoon op tafel liggen en hij keek erin.

Daar had ik geen moeite mee, sterker nog het interesseerde me niet.

Toen werd hij vanuit het niets ontzettend kwaad op me.

Hij schreeuwde letterlijk 'wie is dit?' Hij liet me de foto zien van het broertje van mijn vriendin. Dit legde ik aan hem uit maar hij werd steeds kwader. Hoeveel lef ik had om iemand anders dan hij als achtergrond te doen. Ik vond het schattig en eng tegelijk dat hij jaloers was en moest hierom lachen. Dat had ik beter niet kunnen doen want hij werd nog kwader. Dat was onze eerste ruzie, ik was er behoorlijk van geschrokken en ik was in de war.

Ik had toch niks verkeerd gedaan? Thuis was ik door dit alles niet aardig tegen mijn moeder en zusje wat resulteerde in ruzie. Het jaar liep verder en toen was het alweer december. De tijd van kerst, nu ben ik een ontzettende kerstaddict en ben ik rond die dagen dus helemaal in mijn element. Ook dat jaar, ik was bij de ouders van Danny uitgenodigd voor het kerstdiner, maar ik zou later naar mijn moeder gaan. Het werd later en later, Danny blowde ontzettend veel in die tijd en dus liep het diner nog meer vertraging op. Uiteindelijk toen we net aan het eten waren stond mijn moeder voor de deur om te vragen waar ik bleef, het was inmiddels al laat. Daardoor werd Danny ontzettend kwaad maar hij hield zich in waar mijn moeder bij was. Ik vertelde mijn moeder dat ik later zou komen en ze ging naar huis. Danny gaf me een vuistslag tegen mijn been onder de tafel en riep op dreigende toon vieze hoer in mijn oor.

Zijn moeder merkte op dat het wel wat minder kon en dat ik niks verkeerd had gedaan. Dat had ze beter niet kunnen doen want Danny ontplofte, hij gooide zijn diepe bord met kippensoep tegen de muur en draaide helemaal door. Hij schreeuwde dat mijn moeder alles verpestte en dat ik van haar naar huis moest en dat het zijn avond verpestte. Hij stak nogmaals een jointje op om te kalmeren maar dit hielp niet. Zijn moeder schreeuwde dat ze genoeg had van zijn gedrag.

Toen ging het van kwaad tot erger, hij begon te schreeuwen tegen zijn moeder en gaf haar een vuist in het gezicht, dit leidde tot een bloedlip. Ik was in shock. Hoe kon hij zo zijn? Zijn vader ging zich er nu ook mee bemoeien en schold Danny uit, ook hij kreeg een klap en dat was genoeg voor zijn ouders om de politie te bellen. Danny draaide helemaal door en begon met nog meer spullen te gooien. Toen de politie arriveerde was hij nog steeds niet gekalmeerd. De agent kwam binnen, zag hoe Danny zich gedroeg en dacht dat er iets mis was in zijn hoofd omdat hij ook een kleiner oog bleek te hebben. De agent besloot om hem te arresteren en draaiden zijn handen op zijn rug. Danny schreeuwde dat de agent hem pijn deed en trapte naar achter, hij raakte de agent vol op zijn been.

Nadat zijn ouders het verhaal hadden uitgelegd, dacht de agent dat hij een verwarde storing in zijn hoofd had om het maar zo te noemen. Zijn ouders en hij gingen mee naar het politiebureau en ik bleef achter, ik was nog niet zo heel vaak blijven eten bij hem thuis dus ik voelde me een vreemdeling.

De woonkamer was een complete chaos, de kippensoep zat op de muur en op de vloer lagen overal scherven en etensresten.

Ik besloot op zoek te gaan naar een stofzuiger en ruimde alles op.

Met keukenpapier veegde ik de vloer schoon, ik voelde me hulpeloos en besloot mijn fatsoen te tonen en het op te ruimen. Dat vonden ze netjes van me. Zenuwachtig als ik was bleef ik zitten, toen besloot ik toch maar naar mijn moeder te gaan. Ik was in shock om alles wat er gebeurd was en besloot zo normaal mogelijk te doen. Toen ik thuiskwam had mijn moeder al door dat er iets aan de hand was. In eerste instantie ontkende ik, toch besloot ik mijn verhaal te doen want ik moest het kwijt. Mijn moeder was in shock om wat zich had afgespeeld. Later belde ze naar het huis van de ouders van Danny en kreeg ze zijn moeder aan de lijn, zei vertelde ons dat we ook even langs konden komen om te praten, dat deden we. Anita (de moeder van Danny) legde aan ons uit dat Danny nog steeds in het ziekenhuis was voor onderzoeken, daar kwam uiteindelijk niks uit.